

ringen, fulgt af et Flertal, har fremsat, vil det være ganske overordentlig vanskeligt at finde en Form for et Landsting, der kan blive andet end et Ekko af Folketinget. Nu sagde ganske vist den ærede Ordfører, at man havde blot lagt an paa at faa et Landsting, der var forskelligt fra Folketinget, men dermed kan vi ikke nøjes. Dertil behøves virkelig ikke meget. Det vil man faa efter det Forslag, der nu foreligger, og det vil man faa ved næsten ethvert Forslag, der blot paa noget som helst Punkt har en anden Valgordning til Landstinget end til Folketinget. Men det, vi selvfølgelig lægger afgørende Vægt paa, naar man skal beholde Tokammerssystemet, er, at det ene Ting ikke maa være et Ekko af det andet, men at det maa være, hvad der i øvrigt ogsaa bestandig har været nævnt fra Flertallets Side, en betydende Regulator for Folketinget, og dér er vi ganske vist af den Mening, at det foreliggende Forslag ikke vil opfylde denne den første Hovedfordring, der maa stilles til et Landsting under Tokammerssystemet. Ved Siden deraf er der saa mange Bestemmelser i det foreliggende Forslag, der i det hele gør, at det ikke vil give et Landsting, der vil kunne løse de Opgaver, der naturligt er og maa være Landstingets, ogsaa af den Grund kan vi ikke slutte os til det foreliggende Forslag. Vi kan betragte det som et Forhandlingsgrundlag, der senere maaske kan føre til et Resultat. Under Sagens videre Gang venter jeg imidlertid, at der skal komme et Forslag frem, som mine Meningsfæller og jeg kan slutte os til, og i dette vil maaske adskillige af de Særønsker, der er kommet op indenfor Flertallet her, være mere fyldstgjorte, end de er efter det foreliggende Forslag.

Vor Stilling er da ganske naturligt den med Hensyn til de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet — og her er det jo Ændringsforslagene, der skal tales om, ikke Sagen i sin Helhed —, at vi mener, at de ikke ændrer det foreliggende Forslag vedrørende Landstinget paa noget for os betydende Punkt. Det naturlige er derfor for os at undlade at stemme for dem, uanset at der er nogle af dem, vi i og for sig maa tage Afstand fra og stemme imod, og andre, som vi maa give vor Tilslutning. Som en Forbedring anser vi saaledes Ændringsforslaget under Nr. 4, hvorefter Indbyggerantallet sættes i Stedet for Folketingskredsens Antal. Det var et af de Forslag, den ærede Ordfører (Slebsager) betragtede som de mere be-

tydende. Det andet er det, at provisoriske Love først skal forelægges i Folketinget, hvilket jeg ikke kan anse for en Forbedring. Jeg forstod ikke hans Motivering deraf. Han motiverede det med, at man da var sikker paa, at Loven ikke vilde blive begravet i Landstinget. Jeg mindes ikke rettere, end at de af Regeringen i sin Tid i Folketinget forelagte provisoriske Love er blevet begravet dér, saa det nævnte Hensyn motiverer ikke, at man først skulde forelægge de provisoriske Love i Folketinget, hvor de lige saa lidt som i Landstinget bør kunne begraves i et Udvalg. Det naturlige er, at de provisoriske Love forelægges samtidig i begge Ting. Bliver Loven begravet, betyder det jo, at den er bortfaldet, hvilket har samme Virkning, som om den var forkastet. Uanset, om vi anser dem for Forbedringer eller ej, vil jeg imidlertid antage, at mine Meningsfæller vil være enige med mig om, at vi ikke har nogen Anledning til at deltage i Afstemningen over disse Ændringsforslag, idet intet af dem vil skaffe os et Landsting, som vi kan give vor Tilslutning.

Anderledes er Forholdet overfor Folketinget. Med Hensyn dertil er vore Meninger ret klarede paa de væsentligste Punkter. Jeg har angivet vort Syn ved nogle Ændringsforslag, som jeg kort skal udtale mig om. Det første gaar ud paa at fastholde 30 Aar som Valgretsaldere for Vælgerne til Folketinget. Naar den ærede Ordfører omtalte, at ogsaa unge Højremænd har udtalt Ønske om, at man skulde gaa ned med Valgretsaldere, behøver det ikke at være bestemmende for Højrepartiet i Rigsdagen. Det er et Ønske, som ganske naturligt næres af unge, og som derfor ikke behøver at være følgeværdigt. Jeg tror, det er den almindelige Mening indenfor vort Parti, at vor nuværende Grundlovs Bestemmelse om 30 Aars Valgretsaldere er fornuftig. Man har derimod indvendt, at Valgretsaldere er højere i vort Land end i noget andet, men det er virkelig en Indvending, som kun vilde være gældende, hvis man kunde sige, at de Forfatninger, man har i andre Lande, arbejder saaledes, at vi bør forsøge at komme i det samme Spor som de, hvad vi ingenlunde kan anbefale, i hvert Tilfælde ikke i de Lande, der netop har en meget bred Valgbasis ligesom vi og samtidig en meget lavere Valgretsaldere. Der er andre Lande, med hvilke vi ikke kan sammenlignes, hvor den lave Valgretsaldere er afbalanceret ved